

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเนื้อหาสาระที่สำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน รวมทั้งหมด 60 คน เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนวิชาภาษาไทย (ท 204) ที่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 โดยการทดสอบความแปรปรวน (F-test) และโดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยทำการสุ่มอย่างง่ายโดยให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมสอนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวน 12 แผน ใช้เวลาสอน 12 คาบ คาบละ 50 นาที แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ สร้างตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้มี 2 ตอน ตอนที่ 1 วัดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนร้อยกรองเป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์เป็นแบบอัตนัย โดยกำหนดภาพให้ 1 ภาพ และแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 4 หน่วย มีทั้งหมด 12 แบบฝึก ใช้เฉพาะกลุ่มทดลอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่มตามแผนการสอน โดยกลุ่มทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ประกอบการเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ประกอบการเรียน เวลาที่ใช้สอน 12 คาบ สัปดาห์ละ 1 คาบเท่ากัน หลังจากสอนเสร็จสิ้นแล้ว ก็ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบนักเรียนก่อนทำการทดลองสอน จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งก่อนการทดลองสอนและหลังการทดสอบสอนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนมีความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกประกอบการเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลองเท่ากับ 45.27 และกลุ่มควบคุมเท่ากับ 40.6 เป็นการยอมรับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนมีความสามารถทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียน โดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีความกระตือรือร้น ให้ความสนใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ เพราะว่าการทดลองมีแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความแปลกใหม่ หลายรูปแบบซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ และสามารถทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราวัลย์ พูนนิวัฒน์ (2522: 86) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้บทร้อย

กรอกร่วมสมัย ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนมีความสามารถในการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการวิจัยของสุกัญญา จันทร่เพ็ญ (2523: 49) ได้ทำการศึกษา การสร้างแบบฝึกการเขียนกลอนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง พบว่า ความสามารถในการเขียนกลอนเชิงสร้างสรรค์ก่อนฝึกและหลังฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ความแตกต่างเป็นไปในทางสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากฝึกเขียนกลอนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะแล้ว นักศึกษามีความสามารถในการเขียนกลอนเชิงสร้างสรรค์สูงมากขึ้น และจากการวิจัยของวรรณา เครือเนียม (2531: 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัด อุทัยธานี พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียน มีผลสัมฤทธิ์การเขียนร้อย แก้วเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกประกอบการเรียน จากผลการวิจัย ที่เกี่ยวกับการทดลองใช้แบบฝึก แล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียน โดยไม่ใช้แบบ ฝึกทั้งสิ้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อการสอนที่มี ประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิด จินตนาการแปลกใหม่ และสามารถเขียนถ่ายทอด ออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดี

นอกจากนี้ สาเหตุที่นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีความสามารถในการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ อาจเป็นเพราะ

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียน มีแบบฝึกการเขียน ซึ่งประกอบด้วย คำ ข้อความและภาพ ที่จัดไว้ตามลำดับชั้นความยากง่าย เป็นสิ่งจูงใจนักเรียน ได้ใช้ความคิดที่เป็นอิสระ เขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และจินตนาการออกมาในลักษณะ ที่เป็นตัวของตัวเอง หรือเป็นความคิดแปลกใหม่ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน -มากขึ้น อีกทั้งเมื่อเรียนจบในแต่ละแบบฝึกนักเรียนจะมีส่วนร่วมในการอภิปรายการทำงาน แต่ละขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในความคิดและผลงานที่ตนเขียนออกมา และ ครูก็จะเสริมแรงด้วยการให้คำชมเชยนักเรียนที่เขียนดี ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นไปด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินและน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนที่ว่าให้ ผู้เรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานไปพร้อมกัน

2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ จะได้รับการฝึกฝนในการคิดและการเขียนมากกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ จึงทำให้คะแนนในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การฝึกเขียนบ่อย ๆ ย่อมทำให้นักเรียนมีความคล่องตัวในการใช้ความคิด สามารถถ่ายทอดเป็นภาษาเขียนได้เร็วและประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนี้ ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวตลอดเวลา เพราะนักเรียนต้องทำงานแข่งกับเวลาให้เสร็จตรงตามกำหนด ฉะนั้นแบบฝึกจึงช่วยปลูกฝังนิสัยความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวมให้แก่นักเรียนได้ดี

4. การใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนรู้จักเรียบเรียงความคิด การเลือกใช้คำในการเขียน และเน้นหลักการมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน และได้ใช้ความสามารถตามเอกัตถภาพของตนเอง อย่างอิสระได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำหรับครู

1.1 ในการจัดการเรียนการสอนครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดของตนได้อย่างเต็มที่

1.2 ในการสอนการเขียนควรจัดบรรยากาศการเรียนอย่างเป็นกันเอง เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่

1.3 ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นยั่วยุให้เด็กเกิดความรักและสนใจที่จะเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ เช่น จัดประกวดหรือแข่งขัน การเขียนร้อยกรองในวันสำคัญต่าง ๆ

1.4 ครูและโรงเรียนควรสนับสนุนและยกย่องนักเรียนที่มีผลงานการเขียนร้อยกรองดีเด่น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเห็นคุณค่าของการเขียนร้อยกรองมากขึ้น

1.5 ครูควรศึกษาวิธีการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในรูปแบบอื่น ๆ ให้กว้างขวาง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

2. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกเป็นสื่อกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าการสอนแบบใดที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงกว่า จะได้นำวิธีการนั้น ๆ มาเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาไทย ครูภาษาไทย และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์

2.3 ควรสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ในระดับชั้นต่าง ๆ และในรูปแบบอื่น ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ การเขียนคำขวัญ เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ระหว่างนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค